

The background of the cover is a photograph of a bronze statue of a man in a suit, holding a briefcase and an umbrella, standing on a pedestal in front of a classical building. The statue is the central focus, with the building's facade and windows visible behind it. The sky is overcast.

Pan Šimral přichází

Luboš
Pavel

www.lubospavel.cz

sami zdatní autoři
vydávající si knihy
vlastním nákladem
www.papyro.cz

Luboš Pavel

Pan Šimral přichází

Creatio

Praha 2015

Věnováno tátovi

Copyright © Luboš Pavel, 2015

Illustrations Copyright © Aneta Pavlová

www.lubospavel.cz

ISBN 978-80-904120-9-5 pdf

OBSAH

Jak pan Šimral nespíchal	5
Jak pan Šimral vzpomínal	8
Jak se pan Šimral koupal	11
Jak pan Šimral dlouho váhal	14
Jak pan Šimral pral	18
Jak pan Šimral zkoumal	21
Jak se pan Šimral domlouval	23
Jak pan Šimral tipoval	26
Jak se pan Šimral neorientoval	29
Jak pan Šimral létal	32
Jak pan Šimral předčítal	36
Jak pan Šimral nenakupoval	39
Jak by pan Šimral rád pracoval	42
Jak pan Šimral adoptoval	47
Jak pan Šimral recykloval	50
Jak pan Šimral demonstroval	53
Jak pan Šimral meditoval	57
Jak si pan Šimral užíval	61
Jak pan Šimral podporoval	65
Jak pan Šimral zasahoval	69

JAK PAN ŠIMRAL NEPOSPÍCHAL

To vám žil v Praze na Starém Městě pán, který se jmenoval Šimral. Žil sám, ženu neměl, děti neměl, měl rád klid. Byl to už starý muž, který nosil černý klobouk, sako a motýlka pod límečkem košile. Dále měl samozřejmě kalhoty a ponožky a k nim naleštěné boty. Takže vlastně vypadal jako mnoho jiných mužů, jen trochu vyšlý z módy.

Tělesným založením byl pan Šimral spíše menší, vepředu s bříškem. Jinak ale souměrné postavy, chodil vzpřímeně jako štafle. Pěkný, sympatický, od pohledu zvenčí. Oči měl zelené, někdy šedé nebo žluté. To záleželo na tom, jak se zrovna cítil a jaké bylo venku počasí. Vlasy si udržoval krátké a jednobarevné, pěšinku na pravé straně pěkně podle dopravních předpisů. Svaly pan Šimral neměl, neboť neposiloval a ani jinak svoje tělo netrénoval a netýral, a jeho tělo mu za to bylo vděčné. Někdy si říkal, že svoje tělo vlastně ani moc nepotřebuje, a odkládal ho do křesla, kde poslušně vydrželo sedět třeba i celé odpoledne.

Pracoval v Akademii věd na Národní ulici. Staral se tam v suterénu o krmení laboratorních zvířat a jejich psychohygienu, což nebylo nic jiného, než že jim vyráběl různé žebříky, běhací bubny, překážky a domečky. Jednou zapojil svoji kreativitu a pořídil jim hrací skříňku s melodií Mozartovy ukolébavky, kterou ale po týdně odstranil, protože ho rozčilovalo neustálé vyhrávání. Také měl na starosti kartotéku a každý pátek kontroloval, zda jsou všechny karty seřazené podle abecedy, aby to měli páni dok-